du 18160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

69. évfolyam
227. szám
1979.
szeptember 28.,
péntek
Ára:
1,20 forint

Befejezte munkáját az országgyűlés őszi ülésszaka

A napirenden levő beszámolókat egyhangúlag tudomásul vették

Az 1972-es egészségügyi törvény végrehajtásáról szóló miniszteri beszámoló fölötti vitával folytatódott csütörtökön 10 órakor a Parlamentben az országgyűlés őszi ülésszaka. Az ülésterem padsoraiban foglaltak helyet: Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Lázár György, a Minisztertanács elnöke, Aczél György, Apró Antal, Biszku Béla, Fock Jenő, Gáspár Sándor, Huszár István, Németh Károly, Óvári Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Brutyó János, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának elnöke, Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, valamint a kormány tagjai.

Az egészségügyi miniszter beszámolója fölötti vitában hozzászóltak: dr. Lakatos Pál (Komárom m., 5. vk.), a Tatabányai Tbc-szanatórium igazgató-főorvosa; Kosztolánczi Jánosné (Somogy m., 2. vk.), a Kaposvári Ruhagyár varrónője; Solyomi Gyuláné (Bp., 66. vk.), a Soós István Élelmiszeripari Szakközépiskola tanára.

Dr. Schultheisz Emil egészségügyi miniszter válaszolt ezután, majd határozathozatal következett: az országgyűlés az egészségügyi törvény végrehajtásáról szóló beszámolót és a miniszter felszólalásokra adott válaszát egyhangúlag tudomásul vette.

Ezután Szakali József államtitkár, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke tartotta meg beszámolóját a népi ellenőrzés munkájáról. Ehhez hozzászóltak: Varga Gyula (Zala m., 1. vk.), az MSZMP megyei bizottságának első titkára; Rujsz Lászlóné (Vas m., 1. vk.), a Sabaria Cipőgyár személyzeti osztályának vezetője; Fábián Márton (Szolnok m., 8. vk.), a karcagi Május 1. Tsz elnöke; Sas Kálmán (Heves m., 4. vk.), a Cement- és Mészművek bélapátfalvi gyárának igazgatója; Papp Lajos államtitkár, az MT Tanácsi Hivatalának elnöke (hozzászólását lapunk 2. oldalán ismertetjük); Tóth Géza (Szabolcs-Szatmár m., 14. vk.), a Szakszervezetek Megyei Tanácsának titkára; Papp Gy. Lászlóné (Csongrád m., 14. vk. — Vásárhely), az Állatorvostudományi Egyetem Tangazdaságának állattenyésztője (felszólalását lapunk 2. oldalán közöljük); Angyal János (Bács-Kiskun m., 7. vk.), gimnáziumi igazgató; Kasó József (Baranya m., 12. vk.), a Szigetvári Állami Gazdaság igazgatója, majd Szakali József válaszolt, ezután a képviselők a KNEB elnökének beszámolóját és a felszólalásokra adott válaszát egyhangúlag tudomásul vették.

Ezután interpellációk következtek. Dömötörffy Sándor (Zala m., 5. vk.), a hahóti Rákóczi Tsz főállattenyésztője még a nyári ülésszakon nyújtott be interpellációt a közművelődési célú vállalati és szövetkezeti pénzeszközök elosztása tárgyában a pénzügyminiszterhez. Faluvégi Lajos írásban adott válasza szerint indokoltnak tartja, hogy az érdekeltek együttesen tekintsék át a vállalati jóléti és kulturális alapok helyzetét, problémáit, az Országos Közművelődési Tanács 1976-os irányelvét.

Bálint Istvánné (Békés m., 12. vk.), a Fővárosi Ruhaipari Vállalat szeghalmi telepének vezetője a hagyományos családiház-építéshez a jobb falazóanyag- és tetőszerkezet-ellátás, valamint ezzel összefüggésben a Békés—Csongrád megyei Tégla- és Cserépipari Vállalat rekonstrukciójának gyorsítása tárgyában interpellált az építésügyi és városfejlesztési miniszterhez. Ábrahám Kálmán miniszter egyetértett azzal, hogy a magánlakás-építés — s az otthonok karbantartása is — nagy figyelmet és további intézkedéseket kíván. A Békés megyeieknek bizonyára megnyugtatásul szolgál, hogy jelenleg Békéscsabán két téglagyárat korszerűsítenek. Az egyik már az idén termelni kezd, a másik 1981. első negyedévében.

A miniszteri válaszokat az interpelláló képviselők és az országgyűlés tudomásul vette.

Ezzel az országgyűlés őszi ülésszaka befejezte munkáját.

Az egészségügyi miniszter vitazáró beszéde

Dr. Schultheisz Emil egészségügyi miniszter a vitában elhangzott észrevételekre válaszolva mindenekelőtt köszönetet mondott a megszívlelésre méltó, hasznos felszólalásokért, amelyek széles társadalmi rétegek — a választópolgárok — véleményét is közvetítették segítő szándékkal, bírálattal.

Az alapellátással kapcsolatos képviselői észrevételekre a miniszter így reagált:

— Az alapellátásban, nemcsak a körzeti orvosi, hanem az üzemegészség-ügyi ellátásban is — már valóban túlléptünk a mennyiségi fejlesztés szükségességén. Elérkeztünk a minőségi fejlesztés szakaszába, előtérbe került mind az elméleti, mind az instrumentatív fejlesztés.

Az orvosképzés feladatairól szólva hangsúlyozta:

— Az egyetemekről olyan orvosokat kell kibocsátanunk, akik elméletileg és szakmailag jól felkészültek — elsősorban a gyakorlatra. Nem tudósjelölteket kell nevelnünk ezerszámra. Olyan orvosokra van szükségünk, akik szakmai felkészültségük mellett, tudásukat hasznosítva megfelelő érzelmi — ezt a klasszikus emberi viszonyt kifejező — kapcsolatba kerülnek a betegekkel.

A rehabilitáció kapcsán kitért a miniszter arra, hogy a jelenlegi rendelkezések felülvizsgálatakor egy fogalmat is tisztázni kell. *Csökkent munkaképességű emberek helyett megváltozott munkaképességűekről kell beszélnünk.* Ez ugyanis a későbbi jogi szabályozás folyamán segít abban, hogy megnyugtató legyen ennek az igen népes és — egyéni és társadalmi szempontból egyaránt — fontos réteg helyzetének a rendezése.

— Többen hangsúlyozták a vitában — folytatta a miniszter —, az egészségügyi intézmények rekonstrukciójának fontosságát. Valóban, *a rekonstrukciós beruházások kerültek az utóbbi időben és kerülnek a következő esztendőkben is előtérbe,* hiszen beruházási lehetőségeink — mint ismert — korlátozottak. A kormány úgy határozott, hogy a felújítási és beruházási keretek ilyen célú összpontosításával kell javítani a helyzeten. *Koncentrált fejlesztésre van szükség, hogy ne aprózzuk szét erőinket.*

A képviselői felszólalások — köztük a Szabolcs, Győr és Zala megye eredményeiről, Hajdú-Bihar, Veszprém megye és különösen a főváros gondjairól elhangzottak — a miniszter véleménye szerint hasznosan egészítették ki az egészségügyről szóló országos beszámolót.

— Igen jól tükröződött a vitában, hogy nem fejeződött — nem is fejeződhetett — be az egészségügyi törvény végrehajtása. Folytatni kell ezt a munkát, s a képviselők is ahhoz adtak biztatást, hogy a megkezdett úton haladjunk tovább.

— *Feladataink* — a legfiatalabbaktól az időskorú nemzedék ellátásáig — *társadalmi méretekben jelentkeznek, túlnőnek az egészségügy keretein.* De mind az egészségügyi, mind a szociálpolitikai feladatokat egységes szemlélettel kell kezelnünk és megoldanunk. *Az emberért! Az emberért kell munkálkodnunk.*

Végül közölte a miniszter, hogy a vitában érintett minden kérdést — az érdekelt miniszterekkel együtt — megvizsgálják, s a javaslatokat hasznosítani fogják.

A népi ellenőrzés rendszere bevált, alapvetően betölti hivatását

Szakali József államtitkár, a KNEB elnöke számolt be az intézmény tevékenységéről

— A beszámolóra nagy felelősséggel, reális számvetés alapján készültünk — mondotta bevezetőként Szakali József államtitkár, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke, majd így folytatta: Erre kötelez bennünket, hogy a népi ellenőrzés — fennállása óta ilyen formában — először tesz jelentést az országgyűlésnek, továbbá az, hogy két évvel ezelőtt párt- és állami határozatok születtek állami ellenőrzési rendszer, és ezen belül külön a népi ellenőrzés továbbfejlesztésére. Jó alkalom ez most arra, hogy mérlegre tegyük a népi ellenőrzés eddigi tevékenységét, fejlődését, munkájának hatékonyságát.

— Az elmúlt 20 év tapasztalatai igazolják, hogy szocializmust építő társadalmunkban a népi ellenőrzés rendszere bevált, alapvetően betölti hivatását. Munkájában rászolgált a bizalomra, a szocialista demokrácia jelentős tényezőjévé vált. Azzal, hogy a dolgozók tízezreit aktivizálja, vonja be a közügyek intézésébe, fontos szerepet tölt be az irányítás színvonalának növelésében, a végrehajtás minél kedvezőbb feltételeinek megteremtésében. A népi ellenőrzés a maga lehetőségeit hasznosítva — a vezetés minden szintjén hozzájárul a döntések jobb megalapozásához, végrehajtásának elősegítéséhez, a rend és a fegyelem megszilárdításához, a dolgozók kezdeményezéseinek felkarolásához, a jó tapasztalatok terjesztéséhez. Olyan ellenőrzési intézmény, amely egyre inkább alkalmas a vele szemben támasztott politikai és szakmai követelmények teljesítésére.

— Rendeltetésének megfelelően a népi ellenőrzés sokrétű feladatokat lát el, ezek jelentős része szorosan kapcsolódik a kormányzati feladatok megoldásához. Munkánkban mindinkább a fő feladatok megoldásának átfogó, elemző vizsgálata — a gazdaságpolitika és a társadalompolitika legfontosabb napirenden levő kérdései — kerülnek előtérbe. Nagy súlyt helyezünk azoknak a tényezőknek a vizsgálatára, amelyek alapvetőek az egész gazdálkodás színvonala és eredményessége szempontjából. A területi ellenőrzéseket is beleértve több száz vizsgálatot végeztünk például az intenzív gazdaságfejlesztés témaköreiben, mindenekelőtt a termelőberendezések és a munkaerő kihasználása, az anyaggazdálkodás, a külke

(Folytatás a 2. oldalon.)

Magyar—szovjet együttműködés

Tapasztalatcserék, látogatások

A magyar—szovjet műszaki-tudományos együttműködés 30. évfordulója tiszteletére rendezett mezőgazdasági és élelmiszeripari tudományos műszaki napokon részt vevő szovjet küldöttség tagjai, *G. I. Tkacsuk*, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának tagja, a Szocialista Munka kétszeres Hőse, az Ukrajna Kolhoz elnöke, *I. D. Kuznyecova*, a Lett SZSZK élelmiszeripari minisztere, *G. A. Bogdanov*, a VASZHNIL elnökhelyettese, *A. A. Nyikonov* akadémikus, a Lenin Mezőgazdasági Tudományos Akadémia Üzemszervezési és Üzemgazdasági Tagozat titkára, *D. I. Ivascsuk*, a Moldplodcovoscsprom elnöke, *V. V. Golovin*, a Gidroprom Tröszt vezérigazgatója, *K. A. Kalunyanc*, a Biotechnikai Össz-szövetségi Tudományos Kutatóintézet igazgatója és *R. V. Kuzminszkij*, a Sütőipari Egyesülés vezérigazgatója tegnap Szegeden magyar szakemberekkel találkoztak. A Gabonatermesztési Kutató Intézetben kerekasztal-beszélgetésen vettek részt. A küldöttség egy másik csoportja a Szegedi Élelmiszeripari Főiskolán ismerkedett az intézet munkájával. A vendégek látogatást tettek a kenyérgyárban és a Biológiai Kutató Intézetben is, s tapasztalatcserét folytattak a szegedi szakemberekkel.

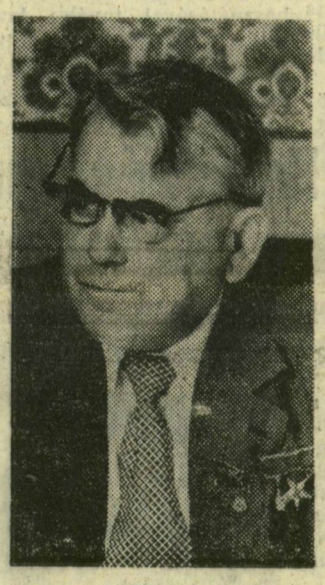

Ukrajnából jött *Grigorij Ivanovics Tkacsuk*, aki a Hmelnyickij területi Leszovodi és Kremennaja község egyesült termelőszövetkezetének elnöke. A Gabonatermesztési Kutató Intézetben tett látogatás után kértük meg, beszéljen tapasztalatairól.

— Mindenekelőtt hadd köszönjem meg a rendezőknek és a küldöttségünket fogadó elvtársaknak a színvonalas programot és a mindnyájunk megelégedésére szolgáló részletes tájékoztatást. Ez a találkozó, amelyet az országaink közt létrejött tudományos-műszaki együttműködés 30 éves jubileuma tiszteletére szerveztek, nem csupán udvariassági látogatás, hanem hasznos tapasztalatcsere. Nálunk, Ukrajnában például a magyar mezőgazdasági technológia alkalmazására több jó példa van. Említhetem, hogy a mi kolhozunkból évente ötmillió tojást szállítunk a fogyasztókhoz, s mindezt a magyar tojóketreces tyúktartással állítjuk elő. Több magyar kukoricafajtát is ültetünk, amelynek vetőmagszükségletét úgy tudom, nagyrészt szegedi anyag biztosítja.

— Megenged egy személyes kérdést?

— Természetesen.

— Az ön arcán sebhelyek láthatók...

— A háborúban a Dnyeszternél szereztem. Felépülésem után partizánként harcoltam a háború végéig.

Irina Kuznyecovával, a Lett SZSZK élelmiszeripari miniszterével a Szegedi Élelmiszeripari Főiskolán találkoztunk. A miniszter asszony — a küldöttség egyetlen nőtagja — itteni üzemi tapasztalatait a következőképpen értékelte:

— Úgy ítéltem meg, hogy a magyar élelmiszeriparban jó eredményeket értek el a termelés gépesítése, automatizálása terén, s különösen tetszett, hogy sok gondot fordítanak az élelmiszerek minőségére és csomagolására. Lettországban nem ismeretlenek a magyar készítmények, elsősorban a konzervek, a mélyhűtött baromfi és a magyar borok örvendenek nagy keresletnek. A szakmai kapcsolatok fejlődésének is fontos állomása ez a magyarországi látogatás. Talán elég, ha csak azt említem, hogy az önök szakembereivel sütőipari receptúrák cseréjéről is tárgyaltunk.

— Lettország milyen élelmiszert termel?

— A Szovjetunió köztársaságai közül azok közé tartozik a miénk, amely csaknem minden élelmiszert maga állít elő. Kizárólag sót és teát kapunk más köztársaságból. Emellett viszont a hazai ellátás biztosítása mellett exportálunk is, főként édességet, likőröket, pezsgőt.